

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 31 Grudnia v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 22 grudnia.

Wikaryusz metropolii sankt-petersburskiej, przenawielebniejszy Grzegorz, biskup rewelski, przez Naywyższy reskrypt z dnia 18 listopada, policzony do orderu ś. Włodzimierza 2giej klasy. (G. S. P)

Jenerał major artylleryi, Staden, naczelnik fabryki broni w Tule, mianowany kawalerem orderu ś. Włodzimierza 2giej klasy (C. I.)

Naylaskawiey mianowani kawalerami orderów:

S. Włodzimierza 3ciej klasy: jenerał majorowie i dowódcy: 2giej brygady 14tej dywizyi pieszej Frisz, 2giej brygady 3ciej dywizyi kiryssyerów Dawidow 2gi; i 2giej brygady, 2giej dywizyi grenadyerów Czodajew 1szty.

Tegoż orderu 4tej klasy: radca rządu gubernialnego mińskiego, radca kollegialny Czerniejew; assesor tegoż rządu, radca tytularny Petropawłowski; podpółkownik bielewskiego półku pieszego Sierhiejew, major pieszego półku tulskiego Krjukowski, majorowie półków strzeleckich: 2bgo Sukin 2gi, 2bgo Mielhunow 2gi i Andrejew 2gi; dozwolony sztab-oficer 3go korpusu rozzerwowego kawaleryi, major półku kiryssyerskiego orderowego Kartawcow; starszy adjutant głównego sztabu 1go wojska, kapitan gwardyi półku pawłowskiego Solnikow; majorowie półków: rjańskiego pieszego Pafnutjew, 2go strzelców Puzyrewski 2gi, fanagoryjskiego grenadyerów Ogalin 1szy; 2bgo strzelców Mułachow, małorossyjskiego grenadyerów Kadomcow rjańskiego pieszego Hankiewicz, jarosławskiego pieszego i starszy adjutant 5go korpusu pieszego Daniłow.

S. Anny 3ciej klasy: Sekretarz rządu gubernialnego mińskiego radca tytularny Arcimowicz. (R. I.)

Podług gazety senackiey, przez Naywyższe Ukazy JEGO CESARSKIEY MOŚCI do Rządzącego Senatu:

D. 3 grudnia: Radca tytularny, Ignacy Maximow, urzędnik pocztamtu sankt-petersburskiego, do zwiedzania stacyi pocztowych, w nagrodę odznaczający się i gorliwey służby, z Naymilościwszego naznaczenia, prócz pensyi zwyczajney, pobierać będzie dożywotniey po 500 rubli na rok.

D. 5 grudnia. Znajdujący się przy missyi duchowney w Pekinie, lekarz 4tej klasy Woyciechowski, za odznaczającą się gorliwość, podniesiony na assessora kollegialnego.

D. 7 grudnia. Zarządzający wileńską tamożnią, radca kollegialny, Ion Smitten, mianowany naczelnikiem wydziału celnego rewelskiego.

Teyże daty. Naczelnikiem wydziału celnego archangielskiego naznaczony odstawnny półkownik Burman, dotąd naczelnik wydziału celnego lipawskiego, a na jego miejsce przeniesiony zarządzający tamożnią radziwiłłowską radca kollegialny Baron Schwachheim.

D. 11 grudnia. Naznaczony sekretarzem przy Jey Cesarskiey Wysokości Wielkiey Xiężniczce Helenie Pawłownie,

rodak francuzki Lobsztein, przyjęty został do służby rossyyskiej w randze radcy tytularnego, i liczyć się ma w departamencie udziałów.

D. 12 grudnia. Radca kollegialny Alexander Turgieniew, naylaskawiey mianowany radcą stanu i naznaczony gubernatorem cywilnym tobołskim, z wypłatą po 2500 rubli na rok pensyi przezeń pobieraney, prócz zwyczajney płacy.

Teyże daty. Naczelnik oddziałowy kancelaryi Naczelnika głównego sztabu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, 5tej klasy Czernousow, na własną prośbę, został uwolniony od terażniejszych obowiązków, a w nagrodę odznaczający się i długiey służby naylaskawiey podniesiony do 4tej klasy, i przyłącza się do heroldyi, z pobieraną dotąd pensyą po 2000 rubli na rok i naznaczoną dlań ukazem d. 12 grudnia 1819 roku pensyą dożywotnią; a na miejscu jego naznaczony naczelnikiem wydziałowym teyże kancelaryi urzędnik 8mej klasy Biskornow.

D. 14 grudnia. Miński Wice gubernator, Kamiński, został uwolniony ze służby, a na jego miejsce naznaczony, prezydent rządu gubernialnego rjańskiego, radca stanu Małafiejew, z zachowaniem teraz pobieraney przezeń płacy.

Rządzący Senat ogłosił Ukazy okolne następujące:

1) D. 10 listopada r. t. z 1go Departamentu, ażeby kupcy i mieszczenie, niemający prawa na wchodzenie w podrad podług jego summy, opłacali pieniądze procentowe od kapitałów tey gildy, której prawo to pozwolone.

2) Dnia 14 grudnia 1823, z 1go Departamentu, o wydawaniu włościanom przy podradach z góry pieniędzy, za poręką gromady.

3) Dnia 17 grudnia 1823, z 1go Departamentu, o zabronieniu mieszczenom, którzy podali do poświadczenia xięgi późniey od naznaczonego prawem terminu, prowadzenia handlu na summe, wyższą od 1000 rubli.

Kurs sankt-petersburski d. 18 grudnia: dukat hollen. nowy 11 r. 50 kop. Zmiana złota 2 r. kop. 90. Zmiana srebra 2 r. 73½ k.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia długów: 68 assygnacyami — — 100 — } procentow
68 brzęczącą monetą — — 99 — }
58 takąż — — — — 85½ }

W i l n o.

Rząd Gubernialny Litewsko-Wileński przesłał dla ogłoszenia, o nieużywaniu języka polskiego w korespondencyach urzędowych i prośbach do Rządu w brzmieniu następującem:

„W Litewsko-Wileńskim Rządzie gubernialnym rozważano: iż podawane bywają do tego Rządu, od proszących skargi, próśby i doniesienia, a od Sądów Ziemskich i Grodzkich, Magistratów i Ratuszow, przysyłane bywają raporta w języku polskim, po większey części bez zachowania formy i porządku na to ustanowionych; zapełniane bywają różnemi okolicznościami, sobie przeciwnemi; przychodzą jeszcze niekiedy i takie, w których nie tylko gramatyczney zrozumiałości; ale i prostej istoty sprawy doczytać się nie podobna; nadto układane bywają zbyt obszernie, bez żadney w tem potrzeby, oratorskim sposobem piąsane, po-

spółkoie oplerajacych pisma swe w cey na kras-
somówstwie, niżeli na rzeczy i istocie samego o-
pisu, które proszący powinien prawdziwie i do-
kładnie wyłożyć i dowieść to, co pize w pro-
śbach, a Sądy Ziemskie i Grodzkie, Magistraty i
Ratusze w raportach, z przyłączeniem do nich do-
kumentow i innych papierow, prowadzą korrespon-
dencyą takoz w języku polskim; na których roz-
patrzenie i przekładanie niemało potrzeba czasu,
załatwiać zaś tłumaczeniami wchodzące w nad-
awycyaz wielkiem mnóstwie do Rządu Gubernial-
nego papiery, jest niepodobieństwem, bo w nim
tylko do stycznia 1818 roku był translator; a od
tego czasu przy największem zajęciu się Członków,
z trudnością uskuteczniają się tłumaczenia przez
ofycyalistów kancelaryynych, i zadają niezmierne
zatrudnienie dla Zasiadających, a rodzaj niepotrzeb-
ną korrespondencyą i widoczną nawet przewo-
kę, jak w rozwiązywaniu raportow, w polskim
języku pisanych, tak równie i w przecieraniu u-
kładanych z niewyrozumiałych tłumaczeń dokła-
dow.— Ze zaś dla zaradzenia temu wszystkiemu, na
osnowie Ukazow Rządzącego Senatu d. 16 stycznia
1740 roku, 30 marca 1806 roku i 25 maja 1810
roku wydanych, Rząd ten pod dniem 24 oktobra
1814 roku obwieścił w Gubernii, ażeby dokumen-
ta i same prośby podawane były z tłumaczeniem,
albo z *wypiskami* w języku rossyyskim, i takie roz-
ządzenie było rozpatrywane w Rządzącym Sena-
cie, którego Ukazem z dnia 22 lutego tegoż roku
1814 nie tylko nie uchylono, ale też Ukazem Se-
natu z dnia 25 lipca 1817 roku z N. 1743 do
Rządu Gubernialnego Grodzieńskiego wydanym, i
od Litewskiego P. Gubernatora Wojennego, dla
rozciągnięcia i na ten Rząd tegoż samego, w pro-
wadzeniu interessow rozporządzenia, jakie zapro-
wadzone w Rządzie Gubernialnym Grodzieńskim,
w kopii przesłanym, utwierdzone; dla tego podług
rezolucyi z dnia 9 augusta terażniejszego roku
zapadley, Postanowili do wszystkich mieysc
Urzędowych Gubernialnych komunikować, a
Ziemiem Powiatowym i Grodzkim Sądow, Ma-
gistratom i Ratuszom, takoz Mieskim i Ziemiem
Policyom tuteyszym Gubernii zalecić przez Uka-
zy, ażeby pierwsze raczyły odtąd pod żadnym po-
zorem nie przysyłać do tego Rządu odniesień, a
podległe Urzędy raportow do Zwierzchności Gu-
bernialney w polskim języku, (jak teraz z liozby
ich Sądy Ziemskie i Grodzkie i niektóre Magistra-
ty i Ratusze przysyłają), ale w Rossyyskim; w
szczególności zaś Policyom Mieskim i Ziemiem
surowie ponowić zalecenie, ażeby w okręgach swych
opublikowały kilkakrotnie, z uczynieniem wrazenia
Obywatelom i wszelkiego stanu mieszkańcom: ażeby
kazdy z nich w sprawach swych, podają do
Zwierzchności Gubernialney prośby, zachowywał
przepisy następujące: 1) Ażeby one pisane były w
języku Rossyyskim, i na przepisany przez U-
kaz N a y w y z s z y z dnia 24 listopada 1821 ro-
ku papierze herbowym, z zachowaniem wyda-
ney formy i z troskliwą ostróżnością, ażeby w
tytule CESARSKIM omyłek, skrobaneł i popra-
wki nie było; 2) Ażeby nie umieszczali zgola
nieczego niepotrzebnego, nierzetelnego, i do spr-
awy nienależącego a bardziej wyrazow przykrych
i pieniactwa; 3) Ażeby koniecznie wymieniali, kto
układał i pisał te prośby, i żeby się ciż sami na
nich podpisywali; 4) Ażeby dokumenta składali na
papierze herbowym, takiey ceny, na jakim pisane
prośby, z tłumaczeniem albo *wypiskami* w języku
rossyyskim; również i plenipotencye, ażeby wy-
dawali plenipotentom na papierze herbowym z po-
świadczeniem w przyzwoitym urzędzie sądowym;
i 5) Żydzi i Karaimy, ażeby takież prośby i skar-
gi, tudzież plenipotencye pisali koniecznie po ros-
syysku, albo po polsku, albo też po niemiecku,
a zgola nie po hebrajsku, i żeby koniecznie wy-
rażali swoje familje czyli przezwiska. Jeżeli zaś
kto sam pisać nie umie, taoy mają, na osnowie
prawa pod tytułem *Ułożenia*, rozdziału 10, arty-
kułow 246 i 248, rozdziału 11 artykułu 4, rozdziału
17 artykułu 36, i rozdziału 20 artykułu 41, prosić
drugich do podpisania za siebie, ale krzyżykow,
ani innych znakow na mieyscu wyraźnego pod-

pisu proszących, ażeby nie używali, dla uniknie-
nia wszelkiego fałszerstwa; gdyż bez zachowania
wszystkich tych prawideł, nie tylko te skargi,
prośby, i plenipotencye, nie będą przyjęte do czy-
nienia, ale przeciwnie na osnowie artykułu 34 te-
goż N a y w y z s z e g o Ukazu z dnia 24 listopada
1821 roku, powrócone zostaną z nadpisami, i nad-
to przestępujący to, jako zatrudniający Urząd, a
osobliwie używający czegokolwiek, do rzeczy nie-
należącego, albo wyrazow krzywdzących albo pie-
niackie i niesprawiedliwe prośby przynoszący, pod-
padną na osnowie Ukazow N a y w y z s z y o h
z dnia 29 lipca 1797 i 30 marca 1806 roku, od-
daniu do sądu dla przykładnego osądzenia podług
surowości praw.— Dla wydrukowania zaś o tem i
w gazecie Kuryera Litewskiego, posłać do Ręda-
ktora jej przy zapisce z Kancellaryi tegoz roz-
porządzenia kopiją; a do Litewskiego P. Wojen-
nego Gubernatora o tem przedstawiając, prosić
Zwierzchniczego ze strony Jego na rzecz tę zgo-
dzenia się, a póki to nie nastąpi, do skutku tego
nie przywozić; które to rozporządzenie było przed-
stawiane Litewskiemu P. Wojennemu Guberna-
torowi, który znajdując je zgodnem z prawami i
koniecznie potrzebnem dla zachowania porządku,
na odbywanie interessow ustałowionego, przelo-
żył pod dniem 14 terażniejszego grudnia z N. 4385,
podać je do wykonania bez odwłoki. Autentyk
podpisany przez Zasiadających PP. Urzędnikow i
poświadczony przez Sekretarza. Zgodno Sekre-
tarz i kawaler Kleist

Z autentykiem czytał: Exekutor Hadziewicz.

Dnia 22 terażniejszego miesiąca decembra,
na tuteyszym teatrze, dana była na dochod In-
walidów reprezentacya sztuk gimnastycznych i
konnych, przez kompanią artystow tychże sztuk
pod dyrekcją JP. Finardego, z której dochód wy-
nosił rub. sr. 48 kop. 90, po odrzuceniu z tej sum-
my expensow na światło i inne drobne wydatki,
prócz muzyki, która pracę swą na ten przedmiot
ofiarowała bezpłatnie, reszty, pozostało do odesta-
nia gdzie należy rubli srebr. trzydziści pięć, kop.
siedemdziesiąt, jakowe po wymianie na assygnacye
czynią sto trzydziści dwa ruble.

N I E M C Y.

Od brzegow Menu dnia 11 grudnia.
(z Gazety Warszawskiej.)

List prywatny z *Monachium* donosi, iż ob-
chod 25cioletniego panowania Krola Bawarskiego,
przypadający w dniu 16 lutego roku przyszłego
1824, ma nastąpić dopiero d. 17 maja, w rocznicę
urodzin tegoż Monarchy i nadania konstytucyi
krajowi. Słychać, iż NN. Cesarstwo Ichmość Au-
stryaccy, Krol Jmó Saski, i inné dostoyne o oby,
zjadą na tę uroczystość do *Monachium*. Mówią
także o zamęzciu Królowney bawarskiej *Zofii* z
Arcy-Książciem austryackim *Franciszkiem*.

Kilku znakomitych bankierow angielskich u-
tworzyło niejaką oppozycją przeciwko bankiero-
wi *Rotschild*, utrudniając przedsięwzięcia jego.
Wspomniony bankier miał już ponieść znaczną
szkodę w czasie układow w *Londynie* o pożyczkę
miliona 500,000 funtow szterlingow dla Portugalii,
którey się podjął bankier *Goldsmith*, a do któ-
rey się także Pan *Rotschild* ubiegał.

Dnia 25. Na sessyi związku niemieckiego
d. 11 b. m. w *Frankforcie*, przyjęto jednomyślnie
wniosek przewodniczącego posta austryackiego, aby
nowe nauki i teorye nie miały żadnego wpływu
do postanowień seymowych. Zgromadzenie zaś z
zupelną ufnością oddaje mądrości rządow zwią-
zkowych staranie, aby rzeczony nauki nie znalazły
przystępu w szkołach i uniwersytetach, i aby przez
to nierozpościerano mylnego zdania o właściwych
stosunkach związku.

Były Cesarz mezykański *Iturbido* przybył d.
21 b. m. z *Liwnoy* do *Frankfortu* nad *Menem*, z
dwoma synami, z których jeden ma 8, a drugi 12
lat, tudzież synowcem i byłym członkiem stanów
hiszpańskich *Don Mariano Torrente*. Nie ma przy
sobie żadnego służącego. Ze wzrostu i postawy
jest bardzo podobny do zmarłego *Napolsona*; wre-

ście ma włosy blond i twarz bladą. Dnia 22 b. m. zwiedził w *Frankforcie* kasyno i okolice miasta, a o godzinie 7mej udał się w dalszą podróż do *Londynu*.

Dnia 7 b. m. przed godziną 3 po północy dało się uczuć w *Mühlheim*, w kraju badeńskim, i okolicach, dosyć mocne trzęsienie ziemi z małym podziemnym hukiem, od strony północno-wschodniej ku południowo zachodniej.

PRUSSY.

Berlin dnia 30 grudnia
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Dnia 24 b. m. wyszło tu obwieszczenie, aby wszyscy wierzyciele tak nazwanych summ bająskich którym z kapitału lub prowizji od dłużników byłego Xięstwa Warszawskiego potrącono to, co oiz dłużnicy do dnia 1 stycznia 1815, bądź gotowemi pieniędzmi, bądź produktami oddali do skarbu byłego rzeczzonego Xięstwa, zgłosili się najpóźniej do dnia 31 maja roku przyszłego do komisji likwidacyjnej w *Bydgoszczy*, z żądaniem stosownego wynagrodzenia.

Niedawno przybył tu major i adjutant skrzydłowy Monarchy naszego *Bojanowski* gońcem z *Wiednia*. Przejechał tedy Cesarstwo Rosyjski gońcem *Schmidt*, wysłany z *Madrytu* do *Petersburga*.

W wielkiem Xięstwie Poznańskim są dwie wyższe szkoły: jedna w *Poznaniu*, a druga w *Lesznie*; oprócz tego jest w *Poznaniu* seminaryum nauczycieli i seminaryum duchowne, oraz szkoła rysunkowa dla rzemieślników.

WŁOCHY.

Od granic Włoskich dnia 13 grudnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Ktoś w *Rzymie*, nie wymieniając nazwiska swego, złożył 20.000 skudów na pomnik, który, pod zarządzeniem kardynała *Consalvi*, ma być wystawiony zmarłemu Papeżowi *Piusowi VII*. Robotą jego zajmuje się sławny rzeźbiarz *Thorwaldsen*.

Dnia 4 b. m. dało się uczuć w *Rzymie* lekkie trzęsienie ziemi.

Pod czas burzy d. 17 z. m. przy *Ankonie* utonęło 3ch ludzi z brygantyny angielskiej; jednego z nich połknęła ryba morska, która dwa dni płynęła za tym statkiem; inni schronili się na maszt, gdzie przez 48 godzin żywił się kilku cebulami, aż ich okręt papieżki uratował i przywiózł do *Ankony*, dokąd także potem i brygantynę sprowadzono.

Rozeszła się w *Liwornie* pogłoska o zamordowaniu konsula angielskiego w *Tunecie*. Listy z *Malty* odebrane d. 7 b. m. zawierają w tej mierze następującą wiadomość, potrzebującą jednak potwierdzenia: Na okręcie angielskim, płynącym z wysp greckich do *Malty*, było 80 podróżnych greków. Na morzu zatrzymała go fregata tunetańska, i żądała wydania greków; czego kapitan angielski odmówił. Dowódca fregaty tunetańskiej wysłał zbrojny statek, i gwałtem zabrał greków. Kapitan angielski udał się zaraz do *Malty* i doniósł o całym wypadku. Natychmiast posłano do *Tunetu* lekki okręt po wziętych greków; lecz zamiast ich wydania, odpowiedziano, iż są poddany mi Porty i buantownikami, i że wydanymi być nie mogą, bo już zasłużoną karę odnieśli. Niewiadomo co się stało z konsulem angielskim w *Tunecie*, który się mocno wstawiał za tymi nieszczęśliwymi. Posłano doniesienie o tém wszystkiem do *Londynu*.

Dnia 28 z. m. kardynał *Oppizoni* arcy-biskup bonoński, ochrzcił w *Rzymie* w kościele ś. *Katarzyny* syeńskiej, żyda *Angelo Sacerdoti* z dwóma jego synami i córką. Rodzicami chrzestnymi byli przez zastępstwo Xiążę *Modeny*, Legat *Ferrary*, Królowie Bawaręki, następcą tronu i jedna z Xiężniczek saskich. Żona tego izraelity dawniej już przyjęła wiarę katolioką.

FRANCYA.

Paryż dnia 20 grudnia.
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Jeden z tutejszych dzienników umieścił następujące uwagi o zwycięskim powrocie Xięcia *Angouleme* i nadziejach Francyi. „*Francya* stanęła na stopniu znaczenia politycznego, przewyższającym najsilniejsze nadzieje, jakie stałość rządu naszego wzbudzić mogła. Na 10 miesięcy przed rozpoczęciem wojny z *Hiszpanią*, światli nawet ludzie w *Paryżu*, prorokowali same tylko klęski, a zdanie to dzieliłi jeneralowie, którzy z doświadczenia znali *Hiszpanię*. Ministrowie nawet, celujący mądrością swoją, nie zachęcali do zupełnego uchylenia konstytucyi hiszpańskiej. Nie można zaprzeczyć, iż zdania te były przeszkodą dla rządu naszego; lecz mimo tego, nie tylko rozpoczął dzieło, spokojnie i bezpiecznie, ale oraz w ciągu wojny potrafił utrzymać, a nawet powiększyć kredyt krajowy. *Bourbon*, przyszedł następcą tronu francuzkiego, wrócił z wojny, którą za tak niebezpieczną i awanturyczną wystawiano, uwieńczony taką sławą i taką miłością żołnierzy swoich przez wielkie umiarkowanie w zwycięstwie, a względem dla obłąkanych, iż oyczyna nie mogła go przyjąć inaczej, jak z największą wspaniałością. *Francya* z tamtej strony *Pireneow* ozdobiła swe skronie wawrzynem. Jeśli kiedy byli wielcy Monarchowie i mądry ministrowie, czas obecny posłada ich równie, jak dawniejszy. Dowod twierdzenia tego zaczął się w *Weronie*, a skończył się w *Paryżu*.”

Jenerał *Guilleminot* miał już kilka razy wysłuchanie u Króla i Xięcia *Angouleme*, lecz niemasz jeszcze pewności, czyli jako poseł francuzki pojedzie do *Stambułu*. Dzienniki ministerjalne ogłaszają bliski jego wyjazd, a liberalne zapewniają, iż nie wiadomo, czyli przyjmie ten urząd. Osoby świadomsze rzeczy twierdzą, że już go przyjął, i obiecują ztąd równie dobroczynny wpływ do *Dywanu Porty*, jak w *Hiszpanii*, gdzie należał i do wojny i ostatniej odmiany ministrów w tamecznym kraju. Zdaje się, iż niespodziewana ta odmiana była warunkiem ciągłej promocyi ze strony Francyi; a chociaż rząd francuzki nie może ztąd wielkiej obiecywać sobie korzyści, poczytuje ją atoli za ważną, zmniejszając przewagę innego wpływu. Jeśli nowi ministrowie hiszpańscy potrafią ocalić oyczynę w dzisiejszej przykrej chwili, mieć będą wielką zasługę i zjedną sobie wieńce obywatelskie, które każdy chętnie im przyzna, kto postrzega trudności ich urzędowania. *Casa Irujo* wyszedł ze szkoły *Florida-blanca*, o którym mówią, iż po *Xymenesie*, był najzdatniejszym ministrem hiszpańskim. *Salazar*, autor dziejów potęgi morskiej hiszpańskiej, dawno służy krajowi, i z talentami łączy niezmordowaną czynność. Podobnie mówić można o ministrze sprawiedliwości *Heredia*, któremu niedawno Król *Ferdynand*, nadając dostojność hrabiego, okazał zaufanie swoje; do wyboru zaś jenerała *Santa-Cruz* na ministra wojny, najwięcej przyłożyło się to, iż w *Ameryce* walczył przeciwko powstańcom. Czas pokaże, czyli *P. Ballasteros* polepszy stan skarbu hiszp-fiskiego, co jest rzeczą bardzo trudną. O warunkach, pod któremi rząd nasz ma zostawić wojsko w *Hiszpanii*, rozchodzą się rozmaite pogłoski. I tak: słyhać, iż zastrzegł sobie wynagrodzenie; iż pobyt wojska w *Hiszpanii*, ma trwać tylko 6 miesięcy, i ma być przedłużonym, jeśli *Hiszpania* wszystkich opisów ściśle nie dopełni. Wszakże wszystko to będzie dokładniej wiadomem po zwołaniu izb.

Monitor donosi z portu *Santa Maria*, iż w *Kadywie* uzbrajają wszystkie okręty wojenne hiszpańskie, dla przedsięwzięcia wyprawy do *Ameryki* południowej.

Miasto *Paryż* wezwało wszystkich sławnych malarzów, aby na pamiątkę wojny w *Hiszpanii* zrobili obrazy, wystawiające przeyscie wojska przez rzekę *Bidassoa*, zajęcie *Logrono*, weyscie do *Madrytu*, zajęcie *Lorca*, zajęcie *Korunny*, zdobycie *Trocardero*, zajęcie *Pampeluny*, zdobycie *Santi Petri*, oswobodzenie Króla hiszpańskiego, przyjęcie Xięcia

Angouleme przez tegoż Monarchę i rodzinę jego. Miasta Marsylia, Pau i Bordeaux zamówiły także podobne obrazy.

W czasie zbicia Trocadero, szczególnie odznaczył się batalion pólkownika Winterfeld. Zaraz po bitwie Xiążę naczelny wódz mianował tego meżnego oficera urzędnikiem legii honorowej, i zapytał się go: czyli ma jakie jeszcze żądanie? Półkownik prosił go o umieszczenie swego syna w kolegium w Sztaszburgu na funduszu krajowym, co też zaraz pozyskał.

Xiążę Bourbon, który niedawno złamał nogę na polowaniu, używał znowu tej rozrywki w dniu 4. Huberta, lecz w pojeździe.

Monarcha nasz pozwolił odstąpić kanału Ourcq, należącego do Xięcia Orleanu, miastu Paryżowi, a tak ustała długa sprawa, tocząca się w sądzie, i kanał ten wkrótce zostanie ukończony.

Jenerał Guilleminot był w roku 1809 posłany w pewnym zleceniu do dworu perskiego; bawił niejaki czas we wschodnich krajach; a potem otrzymał rozkaz udania się do Stambułu, gdzie kilka miesięcy mieszkał. Ma turecki order półksiężycy i perski słońca. Poznał dokładnie interesy obu tych krajów.

Słychać, iż nowi ministrowie hiszpańscy chcą uwolnić nawarczyków, którzy oddawna siedzą w więzieniu w Pampelunie i Fuente la Reina za zdania polityczne.

Jeden z tutejszych dzienników donosi z Tuluonu pod d. 6 b. m. o uzbrajaniu tam 6 fregat i 8 korwet, które, jak słychać, mają płynąć do Brezylji lub na morze południowe.

Znajduje się tu młody węgry, mający lat 11, nazwiskiem Leist, który wybornie gra na fortepianie. Układa oraz muzykę w guscie najsławniejszych mistrzów, i podług danego *thema* gra bez przygotowania, dodając zawsze nowe i piękne myśli. Niedawno zaczął się uczyć języka francuzkiego, i już bardzo znacznie postąpił.

ANGLIA.

Londyn dnia 19 grudnia.
(z Gazety Warszawskiej.)

Okręt Cambridge ma wkrótce wypłynąć z Portsmouth z Konsulami naszymi, przeznaczonymi do Buenos-Ayres, Chili i Peru, którzy dzisiaj naradzali się z Panem Canning.

Drugi oddział 23go polku popłynął na okręcie Fanny do Gibraltaru.

Dnia 18. Słychać o utworzeniu się 4 lub 5 nowych półków wojska angielskiego.

List z Malty pod d. 18 z. m. donosi o przybyciu tam P. Maitland, i mianowaniu kommissarzy do dozoru wojskowego wysp jońskich Zbierająca się w Malcie znaczna potęga morską angielską, popłynie do Tunis, i domagać się będzie zażość uczynienia za obrazę bandery krajowej.

Okręt Tyne zawiął z Vera Cruz do Portsmouth i przywiózł wiadomość, iż rząd meykkański kazał w Meykku uwięzić jenerała francuzkiego la Matte, i kilku innych wystąnców. Mieli znosić się listownie z posłem francuzkim w Waszyngtonie, w celu osadzenia pewnego członka rodziny Burbonow, na tronie meykkańskim. Siedzą w tak ścisłym więzieniu, iż nawet żony odwiedzać ich nie mogą. Wszystkim oraz francuzom kazono niezwłocznie oddalić się z kraju meykkańskiego. Kongres tameczny zebrał się d. 31 października, dla ułożenia konstytucyi związkowej.

W Caraccas odebrano listy od jenerała Bolivara, który wychodząc na czele 16.000 wojska do Peru, żegna się z przyjaciółmi, i oświadcza, iż utwierdziwszy spokoyność i bezpieczeństwo w obu rzeczachpospolitych, chce żyć prywatnie w rodzinie swoim mieście.

Gazeta rządowa, wychodząca w Rio-Janetro w Brezylji, umieściła d. 26 września długą korespondencyą kommissarzy portugalskich, wysłanych z Lisbony z ministrem Rejenta Brezylji.

HISZPANJA.

Madryt dnia 10 grudnia.
(z Gazety Warszawskiej.)

Słychać, iż beneficya duchowne, zwłaszcza znaczniejsze, po zawałowaniu ich, nie będą rozdane, lecz dochody z nich użyte zostaną na potrzeby krajowe, do czego bulla Papieżka Króla Karola IV upoważniła. Tutejszy Dziennik Restaurador radzi, aby, podług dawnych praw krajowych, każdy starający się o urząd dowiodł, iż przodkowie jego byli katolikami, bez żadnego powinowactwa z żydami, maurami, lub nowochrześciami; iż nie byli skazani wyrokiem inkwizycyi za kacerstwo, ani nawet o nie oskarżeni i podeyrzani. Chce oraz, aby środek ten rozciągniono do wolnych mularzy, *comuneros*, liberalistów i wszelkiego tajnego towarzystwa, przeciwnego rozkrzewieniu wiary katolickiej.

Tenże Dziennik donosi, iż wojsko Bessieresa stać będzie niejaki czas w Vallarobledo. Pobiera większą płacę i żywność, jak podczas wojny.

Dnia 12. Wczora wyszło zład całe królewskie wojsko hiszpańskie, a nawet oddział 500 ludzi, noszących zaoczny tytuł: przywróccielu praw królewskich.

Oczekujemy tu przybycia wielkiego inkwizytora biskupa Tarragońskiego, który dwa lata bawił we Francyi.

Jenerał Lloberas poddał się Królowi z całym wojskiem, które w czasie kapitulacyi Barceliony stało w Tarragonie; oddział tego wojska znajduje się w okolicy Reus, gdzie niedawno lustrował go Baron Eroles.

Minister wojny ogłosił postanowienie królewskie, iż wszyscy mianowani przez Monarchę oficerowie, którzy od dnia 7 marca r. 1820 zostali uwolnieni od czynnej służby, mają p bierać całą płacę; oficerowie zaś mianowani za rządu stanow, dostaną tylko 3 części płacy.

Listy z Kadyzu pod d. 28 z. m. donoszą o rozchodzącej się tam pogłosce, iż rząd uznał pożyczkę, którą stany zaciągnęły. Gazeta Restaurador o tém powątpiwa.

Xiążę Infantado zajmuje się ciągle urządzeniem gwardyi, u tawa względem amnestyi jest bliską ukończenia. Po długim jej roztrząsaniu na radzie Kastylijskiej, podano Monarsze nowy w tej mierze projekt. Zdaje się atoli iż wspomniona ustawa dopiero na Boże Narodzenie będzie ogłoszona.

Od granic hiszpańskich dnia 13 grudnia.
(z tejże gazety.)

List z Wittoryi pod d. 7 b. m. wyraża „Prowiacya Biskaja, do której miasto tutejsze należy, wystawiła oddział wojska wiary. Żołnierze tego wojska byli po większej części z pospółstwa. Postanowienie z d. 28 listopada nskazało im udać się do domu. Jedni z nich nie mają sposobu do życia; drudzy udają, iż wojna jeszcze się nieskończyła..”

Od roku 1690 do 1807 wybito w prowincyi meykkańskiej 1500 milionów twardych piastrow z których 767 milionów posłano do Hiszpanii, 18 milionów do Hawanny, 6 milionów do Porto Ricco, 12 milionów do Luizyany, 15 milionów do Flata, 26 milionów do St. Domingo, a reszta rozchodziła się w rzeczoney prowincyi.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 28 grudnia rubel srebrny 3 rub 28¼ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 69, stary r. 11 kop. 50, imperyal r. 36 kop. 00¼.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler,

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 31 Grudnia v. s. 1823 Roku.

O g ł o s z e n i e .

Sprzedaż rozmaitych rzeczy przez aukcyą w Domie Wileńskie-go Towarzystwa Dobroczynności, rozpocznie się znowu od dnia 2 stycznia następującego 1824 roku i trwać będzie codziennie z rana od godziny 9tej do 12tej a po południu od 2ey do 5tej.

Sąd Exdywizorski.

2 Sąd Taxatorsko Exdywizorski masy WW. Siesickich w dobrach Januszewie eksystujący, powodem ułatwienia wszystkich akcessoryjnych kwestyjów, i przesłuchania w samej sprawie obu stronnych głosów, termin na ostateczne wzięcie sprawy w namowę w dniu 5 styczni następującego 1824 roku pod warunkami amissyi i zwrotu kosztów massie za zagajenie czasu, udeterminował; i otem aby każdego z interessowanych doszła wiadomość, przez niniejszą awizacyą uprzedzając, zarazem że od daty namowy za dni 14 wyrok oczewisty ogłoszonym zostanie, zawiadamia.

Jan Olechnowicz Ziemski Upit. i Exd. Prez.
Ignacy Łopaciński Sędzia Ziem. Brasł. Exdyw.
Maciej Paszkiewicz Pisarz Ziemski Ptu Upits.
Exdyw. Stanisław Karczewski Regent.

2 Sąd Exdywizorski za dekretem remissyjnym Ziemstwa Ptu Upitskiego, uznającym taxę i Exdywizyą funduszu W. Wilhelma Medema kapitana w oysk pruskich na satysfakcyą kredytorow jego w majątku Salatach w powiecie Upitskim położonym czynność wedle przepisu tegoż dekretu na pierwszym zjeździe zaskuteczniając, komportacyą obligow i wszelkiego tytułu dokumentow do tej sprawy należęć mogących wszystkim stronom, począwszy od 2go styczni roku następnego 1824 do kancelaryi Ziemstwa Upitekiego z persystencyą sześć niedzielną przeznaczył, i po ułatwieniu dalszych czynnościow na oczewistą rozprawę Sądy swoje na dzień 9 styczni roku następnego odłożył. Ażeby więc wszystkie strony do tej sprawy interesowane, były zawiadomione, otem przez gazetę ogłasza i że niestawający kredytorowie amissyi ulegną czyni ostrzeżenie. Dat 1823 xbra 18 dnia.

Zgodno z postanowieniem Sądowym i że w Kuryerze Lit. umieszczono bydz może poswiadczam. Sędzia Ziem. Upit. Exdywizor Franciszek Łopaciński.

2. Konsystorz Auszpurgsko-Ewangelicki Litewsko Wileński.

Roku 1823 mca xbra 21 dnia, z okoliczności, że ten Konsystorz przez kilka miesięcy nie miał aktualnego kompletu prawem wskazanego, z różnych powodow; a ztąd gdy i przesyłki pisma nie w swojej porze i nie w czasie przychodziły, Zezwzględnie: gdyby osoby wyznaczenia Auszpurgsko-Ewangelickiego do naszej jurysdykcyi Konsystorza Wileńskiego udające się, a mające interessa w różnogatunkowym sposobie, tak z przesyłkami

pieniężnymi, jako też i z samymi prośbami do nikogo więcej, ani pod czyim imieniem, jak wprost pod adresem do Konsystorza przesyłano. W przeciwnym bowiem zdarzeniu, jeżeli przesyłki jako we skutku potrzebnego w należney odpowiedzi nieotrzymają, winę sami sobie przypisywać zechcą. O czem Konsystorz Auszpurgsko-Ewangelicki Wileński interessowane strony zawiadamiając, takową rezolucyą, na swym kompletnym zasedaniu podpisawszy, dla zaawizowania do Gazety Kuryera Lit., komu o tem wiedzieć będzie należało, umieścić zadeterminował. Podpisano w zurnale: Prezydent Konsystorza Fryderyk Baron Rozen Kawaler orderow. Xiądz Jan Jakób Nikolai Radca Konsystorski. Karol Fryderyk Szwartz Radca Konsystor. 14 klasy. Sekretarz Konsystorski Franciszek Zacharzewski 10 klasy.

Wolno drukować Prezydent Konsystorza Baron Fryderyk Rozen.

2. Konsystorz Auszpurgsko-Ewangelicki Litewsko-Wileński.

Roku 1823 miesiąca xbra 21 dnia, w zaprowadzonym dziele rozwodowym z powództwa Urodzoney Teressy z Leonowiczow Beymanowey, przeciwko swojemu mężowi Ur. Franciszkowi Beymanowi, jeszcze w miesiącu styczni 26 dnia 1823 roku po przeysciu stopniow processu, kiedy uzupełnienie całkowitego dzieła istotne nastąpiło, a zbliżający się czas prawem zadyktowany temu Konsystorzowi upływa, dla niewiadomości miejsca pobytu Ur. Beymanowey, i niejawnia się w ten Sąd, Konsystorz Auszpurgsko-Ewangelicki Litewsko Wileński zdeterminował przez niniejszą trzykrotną awizacyą w Gazecie Kuryera Litewskiego powódkę Ur. Teressę z Leonowiczow Beymanowę zawiadomić, aby dla wysłuchania dekretu zaferowanego, sama przez się, lub w niemożności przez umocowanego plenipotentą na dzień 18 styczni następującego roku 1824 w tym Sądzie Konsystorza jawiła się. W zurnale podpisano przez komplet Konsystorza za korektą Sekretarza.

Prezydent Konsystorza Fryderyk Baron Rozen Kawaler orderow. X. Jan Jakób Nikolai Radca Konsystor. Karol Fryderyk Szwartz Radca Konsystor. 14 klasy. Sekretarz Konsystorza Franciszek Zacharzewski 10 klasy.

Wolno drukować Prezydent Konsystorza Baron Fryderyk Rozen.

2 W domie Maxa na Trockiey ulicy położonym znajduje się w mieszkaniu niżej podpisanego pantaleon nowy mahoniowy, na sześć oktaf, z mechaniką angielską, zrobiony przez samego sprzedawcy. Jan Noack.

3 W Kardynalii na przeciw kościoła ś. Jana, jest do przedania koczobryk; żyjący go nabyć zechce udać się do niżej podpisanego, mieszkającego w tymże domu, z którym się ocenę umówi.

Józef Buczyński.

1. Od białostockiego Obwodowego Rządu 2go Oddziału ogłasza się, iż w nim na podstawie zalecenia P. Ministra Skarbu, odbywać się będą publiczne targi, na oddanie w 12stoletnią arendowną dzierżawę, od 1go junii następującego 1824 r., niżej wyszczególnione skarbowe zawakowane majątki, w Białostockim Obwodzie położone.

Nazwisko Powiatow, Amtow, Folwarkow i Kolonii.	Liczba dusz płci męskiej wliczając do majątkow na- leżących.	Srebr em.				W jakich terminach targi odbywać się będą.	
		Rubli	Kop.	Rubli	Kop.		
Sokolskiego powiatu.							
Nowowolskiego amtu.							
Folwarki: Nowowola z awulsem Majewo, Reszkowce, Nowinka i kolonia Grochowszczyzna	720	3600	67½	3590	—	Pierwszy 22go, drugi 3igo 13go stycznia 1824 roku.	
Folwark Zwierzany	39	183	60	425	—		
Donataryja Nierosna	4	9	20	9	20		
Oprócz tego dzierżawca donataryi Nierosney płaci do amtu rub. 10 kop. 80 srebr.							
Sokolskiego amtu.							
Folwak Wroczenszczyzna	48	51	1½	135	—		
Słoykowskiego amtu.							
Folwark Dubowo	250	981	91¼	2261	50		
Dubnickiego amtu.							
Folwark Kuznica Stołowa	113	1087	72¼	955	—		
Chodorowskiego amtu.							
Folwarki Kumiąła i Chodorówka	894	5903	74¼	8560	—		
Folwark Polomin	891	4136	29½	5340	—		
Białostockiego powiatu.							
Surażskiego amtu.							
Folwarki: Zawyki, Baranki i Tryczowka	788	5311	76¾	6440	—		
Oprócz tego z folwarku Zawyk corocznie pła- ci się Surażskiemu kościołowi za zbożową dziesięcinę po 72 rub 45¼ kop							
Folwark Uhowo	222	1267	42¾	1325	—		
Bielskiego powiatu.							
Klenickiego amtu.							
Folwarki: Kleniki, Raczki i Lada z czynszowemi wsia- mi bielskiego łańcietwa	4841	19,586	42½	19,000	—		
Bielskiego powiatu.							
Bielskiego amtu.							
Folwark Pohreby	55	408	71½	425	—		
Folwark Grabowiec pod Bielskiem	141	954	24½	964	—		
Oprócz tego z folwarku Grabowca płaci się za zbożową dziesięcinę Bielskiemu kościołowi po 32 rub. 87½ kop. srebr.							
Folwarki. Gołowiesk, Uzyki i woytowstwa Bielsk i Piliki	1499	8125	25½	11,205	—		
Oprócz tego z folwarkow Gołowieska i Uzyk płaci się bielskiemu kościołowi za zbożową dziesięcinę co rok po 135 rub. 99½ kop. sr.							
Stołowackiego amtu.							
Woytowstwo Pletyże	bez wło- ścian.	8	55	12	—		
Brańskiego amtu.							
Folwarki. Kiersnowiek, Buynowo i Malesze	1372	6870	46½	7220	—		
Oprócz tego z folwarku Buynowo płaci się do brańskiego szpitala annuaty 21 rub. 30 kop. a z folwarku Kiersnowka daje się branskiemu kościołowi dziesięcina snopowa.							
Folwark Załuskie	31	237	55	515	—		
Woytowstwo Chojewo	bez- wło- ścian	49	30½	49	30½		
Sokolskiego powiatu.							
Janowskiego amtu.							
Folwark Janowo z czynszowemi kluczami Kuplisk i Czerliona nazywającemi się	2648	13,941	55½	14,145	—		
Folwark Białystoczek	21	164	37¾	175	—		
Kolonia Karczmisko	41	45	20	280	—		
Drohiczyńskiego powiatu							
Mielnickiego amtu.							
Folwark Drohiczyn z woytowstwami Wolką i Rogow- ką i folwarkiem Klukowo	260	1510	1½	1010	1½		
Folwarki: Drohiczyn Benedyktyński i Sitki	44	407	2¾	711	—		

A zatem zyczący wziąć w arendowną dzierżawę, którykolwiek z tych majątków albo kilka, ze-
chcą przybywać z dostatecznemi kaucyami, odpowiadającemi dworocznemu średniemu z każdego ma-
jątku dochodowi, do Białostockiego Obwodowego Rządu 2go Oddziału dla targow na wyżej oznaczo-
ne terminy, na jakich zaś warunkach takowe majątki oddają się w dzierżawę, o tém objawiono bę-
dzie zyczącym po przybyciu do Obwodowego Rządu. Obwodowy Kaznaczey Lachowicz.

Oświadczenie.

Roku 1825 mca xbra 19 dnia oświadczenie imieniem staroz. Michela Ickowicza Złotojabkły mieszkańca swiranskiego, czyni się z następny okoliczności, żalcy miał na ukaziciela przez starozakonnego Izraela Hirszowicza Bahana, na sumę rubli srebr. 89 w dacie 12 xbra 1823 r. wexel, z terminem opłaty w 1824 r. dnia 20 marca przeznaczonym, ręką staroz. Bęthilela translatora kahału Wileń. pisany, świadkowie na onym Leon Tomaszewicz, i starozny Jankiel Szmerel Helprin podpisani, sobie wydany, takowy wexel na ukaziciela wydany, służący staroz. Michelowi Ickowiczowi Złotojabkły zotał zgubiony w dniu 17 xbra tegoż roku w drodze przypadkowym sposobem, jeżeliby kto znalazłszy; jako za wexelem na ukaziciela wydanym, nie powracając żalcy, zgłaszał się do obżalgo Izraela Hirszowicza Bahana do odebrania rub. sr. 89, lub układ jaki chciał czynić: przez niniejsze oświadczenie, objawia się; aby Starozakonny Izrael Hirszowicz Bahan summy za takowym wexelem nie opłacał, i w żadne układy mimo wiedzy żalco z nim nie wchodził, obżalgo Izraela Hirszowicza Bahana ostrzegając: w tém niniejsze oświadczenie zapisuje się; i do gazety Kur. Lit. dla wiadomości oddaje się jako Plenipotent w imieniu aktora podpisuje się. Andrzej Jachimowicz Adw. Subsel. Wileń.

Roku 1825 xbra 19 dnia. Przed Aktami miasta Gub. Wilna stawając osobicie WJPan Andrzej Jachimowicz Adw. Subsel. Wileńskich, takowe oświadczenie wpisać do akt oddał, i że jest w aktach, świadcząc. Wincenty Zolkowski vice Regent M. Wilna.

Wolno drukować. Daniel Wener R. M. W.

Sąd Główny Lit. Wileń. 2go Departamentu przez Dekret Remissyny r. 1818 augusta 13 dnia ustanowiony, mając przedstawione sobie dwie urzędowe skargi W. Kazimierza Walentynowicza Deputata Szlacheckiego Ptu Wileń., pierwszą w roku 1811 junii 25 do akt Ziem. Wileń. szczególniej przeciwko żydom faktorom o wymożenie wielorakich skryptów summowych nawet na imiona i nazwiska osob iemu nieznanym, bez dania pieniędzy, lub w małej kwocie zaliczonych, wniesioną; drugą w roku 1817 xbra 20 w tymże Departamencie tylko dla realnych i istotnych kredytorów, fundusze pod satysfakcją oddającą, w sposobie konkursu ustalając sprawę, walutę obligów i wszelkiego tytuła skryptów stosownie do Konst. 1775 roku i dalszych ustaw wysledzić i rozpoznać, a po zebraniu funduszów aktualnym kredytorom winną satysfakcją zbliżyć polecił, skutkiem iakowego przedpisania Sąd Ziemski Ptu Wileń. Dekretem początkowym dnia 15 xbra 1823 roku ogłoszonym, między wszystkimi stronami stawającymi i niestawającymi nawzajem kopiją z spraw uznał, a próby W. Walentynowicza o decydowanie skrutynium i inkwizycyi wnoszone do rezolwowania po nastąpić mającej dokumentow komportacyi odłożywszy, też komportacją wszelkich dokumentow, fundusz wyswiecać zdolnych pod dokładnymi regestrami in natura, majątku zaś ruchomego, summownego et etiam leżącego na regestrze na pomienionym W. Kazimierzu Walentynowiczu przeznaczył, a nawzajem komportacją obligów, kart, skryptow i pod wszelkim zwaniem dokumentow, również pod dokładnymi regestrami in natura na wszystkich pretensorach stosunki do funduszow W. Walentynowicza mieć mogących zadeterminował, zaś z uwagi z kim mianowicie mogą być decydowane przez W. Walentynowicza pretendowane akta inkwizy-

cyi lub skrutynium, termin na komportacją dokumentow do kancelaryi aktowej Ziem. Ptu Wileń. spełnić się sub amissione rei powinna dzień 5 maja 1824 roku zamierzył, z tem nawet zastrzeżeniem, że po takowym terminie żadne stosunki ani papiery W. Kazimierza Walentynowicza, chociażby i realne okazywały się, pod sądowe rozwiązanie zajmowanemi nie będą i wiecznemu upadkowi podlegną, żeby więc kredytorow i pretensorow W. Kazimierza Walentynowicza o zasłym wyroku przez żadną stronę nieapellowanym dóysć mogła wiadomość, i żeby ciż kredytorowie tenże zasły wyrok w zamierzonym terminie spełnili, a do następnego sprawy przypadnienia pod upadkiem swych stosunkow stawali, i niewiadomością niezastaniali się, na ten zamiar niniejsza trzykrotna do Gazet Kuryera Lit. podaje się awizacya.

5. Wskutek Remissy Sądu Głównego Lit. Wileńskiego 2go Departamentu sprawę między wierzycielami zeszłego Franciszka i żyjącej Franciszki z Jagiellowiczow Święcickich i onych sukcesorami porządkiem konkursu do rozsądzienia odsyłający, Sąd Ziemski Ptu Wileń. Dekretem dnia 5 xbra 1823 roku ustanowionym, na wszystkich stronach połączonych i z jednościami należąc mogących, komportacją wszelkiego tytuła dokumentow pod regestrami dokładnie sporządzić się powinni w dniu 18 marca 1824 r. do kancelaryi aktowej Ziem. Wileń. spełnić się powinna uznał, i persystencyą szęściomiedzielną zamierzył, kopiją z spraw nawzajem do kancelaryi Sądu swojego oddać nakazał, inwentaryczną wszelkiego majątku szczególniej possesywow w mieście Wilnie i na Antokolu eksystujących zadeterminował i nad temżi funduszami administracyą ustanowił, do obrony schedy zeszłego Józefa Święcickiego prokuratora dodał, między tradycyjnymi possesorami akta inkwizycyi, kalkulacyi, weryfikacyi przeznaczył, adcytować massowych debitorow polecił, i dalsze pierwszemu stopniowi sprawy właściwe postanowienia zaskuteczniejszy, termin na przywołanie teyże sprawy w sessjach poobiednich odchodzić mającej do oczęwistego oney rozsądzienia dzień 2 junii roku przyszłego 1824 zamierzył, żeby więc kredytorowie i pretensorowie zeszłego Franciszka i żyjącej Franciszki Święcickich o powinności spełnienia zasłego wyroku i o założonych terminach byli wiadomymi; a do następnego oczęwistej rozprawy pod upadkiem rzeczy łączyli się, zaś debitorowie że etiam w ich niestanności oczęwisty nastąpi dekret, zalyt przydarzyć się mogące niedogodności własney winie przypisać będą powinni, ostrzeżonemi zostali, do tego celu niniejsza trzykrotna do gazet Kuryera Lit. podaje się awizacya.

5. Rezolucyą Sądu Grodz. Ptu Wileńskiego, w dacie 25 7bra 1822 nastala, niżej podpisany Urzędnik będąc odkomenderowany do inwentowania wszelkich ruchomości w lokacyi tego Sądu będących i do wyprzedania z publiczney licytacyi jako to: odzienia, pasow polskich, pościeli, waliz, kufrow, strzelb myśliwskich, pistoletow, lanszawtow i dalszych szęgotow, oznajmując, iż od dnia 17 mca januaryi następnego 1824 roku rozpoczną takową wyprzedaż z południa od godziny pierwszej przez wszystkie dni oprócz świątecznych i tabelnych, aż do zupełnego wyprzedania; caoby życzące co z tey ruchomości nabyć, raczą się stawić w pomienionych datach w Izbie Sądowej Grodu Wileńskiego; o czym przez niniejszą awizacyą w gazecie Kur. Litew. trzykrotnie zawiadamiam. Dat w Wilnie 1825 roku xbra 22 dnia. Sędzia Grodzki Wileń. Antoni Pomarnecki.

3. Sad Zjazdowy na rozbiór majątku W. niedy Jana Kłosowskiego w dobrach wsi Narajówce w Gubernii Wołyńskiej powiecie Ostrogskim

leżących z mocy Dekretu Sądu Ziemskiego tegoż powiatu roku zeszłego 1822 dnia 10 czerwca zapadłego, ułatwić się zalikwidowawszy na trzech upłynionych terminach zjazdu drugiego wszystkich stawiących się wierzycieli, celem przyspieszenia końca rozbińtorowemu dziełu, na wniesienie Prokuratora massy W. Stanisława Rożyckiego, ostateczny termin likwidacyi do dnia pierwszego lutego roku następującego 1824, naznaczył; do którego aby wszyscy wierzyciele i pretensorowie, jeśli jeszcze jacy do massy majątku zmarłego Jana Kłosowskiego być mogą, w Sądzie tym stawili się długi i pretensye swoje usprawiedliwiali, pod upadkiem w sprawie na tym terminie ogłosić się mającym, zadeterminował, dla czego tém interessowane osoby zawiadamia. Dan w Narajówce na sessyi sądowej roku 1823 dnia 12 grudnia.

Podsekędek Ziemski Ptu Ostrogskiego Ignacy Kotkowski.

Kommissya Sądowa Imiennym JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazem do dzieł i długów JW. Hrabini Rzewuskiej oddzielnie przeznaczona, po dopełnioney ostatecznie w dniu 4tym grudnia b. r. i zaprzysiężony przez JW. Rzewuskę komportacyi massy, po uznaniu Sądowym dostateczności teyże, i odkryciu już drogi do przychodzenia stronom ku rozwiązaniu ich kategoryów, przychyłając się do prośb wierzycieli, dla nadchodzących swięt Bożego narodzenia, interessów kontraktowych, i dla możności obwieśzczenia wszystkich, w celu stawienia się i przyścia z gotowością do sprawy, odkładu Sądownictwa do ostatniego lutego w roku 1824 domawiających się, postanowieniem swoim w dniu 7 grudnia terażniejszego roku zapadłym, termin działań Sądowych w porządku prawnym, wyjąwszy czynności drogą poloczną ułatwiać się winne, do dnia 20 lutego 1824 roku, z tym zapowiedzeniem odłożyła, iż gdy po dopełnioney na rzetelność komportacyi przysiędze, wszelkie do przychodzenia stronom ustaly przeszkody, przyspieszenia działań Sądowych wprost już od wierzycieli zależeć będzie, wczem żeby nikt niewiadomością zastaniać się nie mógł, postano przez rządy Gubernskie zawiadomienia, i niniejsze ogłoszenie, trzykrotnie przez gazety w tymże celu zadeklarowane. Roku 1823 dnia 10 grudnia. Starykonstantynów.

Członek Kommissyi Gabryel Szumski, Członek Kommissyi M. Jaworowski Członek Kommissyi L. Dubiecki.

Sekretarz Felix Zawadzki.
Za Expedytora Talorowski.

3 Excerpt z protokołu potocznego Ziemskiego powiatu Nowogródzkiego zapisanego w dacie poniższej oświadczenia a w roku terażniejszym 1823 mca decembra 15 dnia za podaną prośbą pod pieczęcią urzędową Ziemską powiatu Nowogródzkiego stronie potrzebującej jest wydan.

Roku 1825 miesiąca decembra 11 dnia, przed aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskiemu Powiatu Nowogródzkiego i całą powszechnością, niżej podpisany w imieniu W. Bogumily Baranowiczowej Rotmistrzowej Grodzieńskiej naysolenniejszy czyni manifest w rzeczy następney: dekretem oczewistym Ziemstwa Nowogródzkiego w roku 1822 mca julii 11 dnia z W. Adamem de Berlo Chorążym woysk Polskich instancją W. Bogumily Baranowiczowej otrzymanym, summa zł. Polskich 250 za winy kontrawencyjne na dzień 15 januarya a rubli srebrnych 1908 kopiszek 96 kapitałna z procentami na oblię zamieniona na dzień 18ty marca jednegoż 1823 roku dla W. Baranowiczowej na Adamie de Berle jako debitorze z rozciągnięciem hipoteki na wszelkim tegoż debitora tak ruchomym jako i summownym majątku o-

gólnie, a szczególnie na summie tegoż de Berly za dokumentem assekuracyjnym obligacyjnym w roku 1818 marca 22 dnia przez W. Gaspra Iwaszkiewicza, jako plenipotenta wydanym, a 1819 maja 14 w Ziemstwie Nowogródzkim oblatowanym w ilości złotych Polskich 20,000 zapożyczoney u JO. Xięcia Ludwika Radziwilly Ordynata Kleckiego będącey, sądną została, z tem szczególnie dosłownym ostrzeżeniem: „którego to oblię pod żadnym pozorem W. Adam de Berlo nikomu przelewać, ani jakim bądź sposobem wybywać, przed dopełnieniem satysfakcyi niniejszemu wyrokowi nieważny się juditium zastrzega.„ po jakowym to dekrete nim nadeszły terminy zakreślone exolucyi, wspomniony Adam de Berlo zszedł z tego świata, a jego successor brat rodzony W. Heronim de Berlo osiągnąwszy po nim wszelki spadek, gdy winny ze stopnia swojego niedopełnił dla teyże W. Baranowiczowej satysfakcyi, przeto rzeczona Aktorka zmuszona była z pomienionym successorem o skutki powyższego dekretu ustanowić proces, tém czasem przed konkluzją onego, iżby pozostały po debitorze i w ręku W. Heronima de Berly będący fundusz, jakiegokolwiek niewłaściwszy, zatracie nie uległ, oraz ażeby nikt przeciwko zastrzeżeniu i warunkom dekretu powyżey datą cytowanego w żadne układy tak z W. Heronimem de Berly jako i z kimkolwiek bądź innym, o summie w masie majątku JO. Xięcia Ludwika Radziwilly będącą, wyżej wyrażoną niewchodził i oney nienabywał, niniejsze w aktach dla umieszczenia go następnie potrzykroć w gazecie Kuryera Litewskiego zapisując oświadczenie, jako proszony podpisuję, Antoni Baranowicz.

O zgodności z protokołem potocznym zaświadczam Karol Jabłoński Nowogr. Ziem. Aktowy Regent.

Roku 1823 xbra 17 dnia. Wolno drukować poświadczam Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziem. Ptu Nowogr. Deżur. urząd.

Sądy Exdywizorskie.

3 Sąd Podkomorsko Exdywizorski na domierzenie satysfakcyi z majątku Rymowicz kredytorom zeszłego Jana i Scholastyki z Sulistrowskich Osmolskich Chorążych byłych woysk polskich, oraz na wydzielenie części z tegoż majątku dla samey W. Scholastyki Osmolskiej przychodzącej, dekretem Remissyjnym Sądu Ziemskiego Ptu Oszmiańskiego w roku teraż upływającym nowembra 29 d. zapadłym, postanowiony, w terminie zamierzonym do tegoż majątku Rymowicz w Pcie Oszmiańskim w parafii Holszańskiej położonego, przybyły, wyrokiem swym pierwszo zjazdowym w dniu 15 terażniejszego mca xbra ogłoszonym, wszelkie kwestyje akcessoryjnymu stopniowi sprawy konkursowej właściwe załatwił, i w tym porządku komportacją wszelkich tranzaktów na tych stronach, które za dekretem Ziemskim Oszmiańskim kopią z spraw i komportacją decydującą oney niezaskuteczniły, uznawając złożenie wszystkich papierow do takowej sprawy posługujących w kancelaryi Ziemskiej Oszmiańskiej w dniu 28 januarya 1824 roku na cztero tygodniową persystencyą tymże stronom zalecił, i termin na zjazd swój powtórny dzień 5 maja 1824 roku naznaczył, dla zawiadomienia przeto wszystkich interessowanych niniejszą awizacją dla trzykrotnego opublikowania do gazety Kuryera Litewskiego podaje. Roku 1823 xbra 15 d.

Józef Szalawa Hałko Podkomorzy Ptu Z. Prezydujący. Jozef Bukaty Sędzia Ziemski Oszmiański Exdywiz. Karol Mosiewicz Sędzia Ziem. Oszmiań. Exdywiz.

